

ਫੁਲ ਬੰਚ

ਏ.ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲਾਲ, .ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ, ਜੇ ਜਾਫੀ ਜੇ.ਜੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਡਾ. ਇਕਬਾਲ ਕੌਰ ਸੌਰ ਸੰਧੂ, ਅਤੇ ਹੋਰ

ਜਵਾਬਦੇਹ.

1975 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 1891

ਅਤੇ ■ ■ ■ ■

- ; ਸੀ.ਸੀ.ਐਮ. TNo. 11213oof1 1975

17 ਮਈ 1975 ਈ.

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ (1972;) — ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਧਾਨ — ਵਿਧਾਨ 31
(2) — ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ — ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) — ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਤੇ 311 —
ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ — ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿਚ ਲਿਖਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ - ਕੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ -
ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ - ਸਿਰਫ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਹਾਈ
ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ - ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ - ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ - - ਇੱਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵਿਚਾਰ ਕਿਸੇ
ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਿਰ ਜਾਂ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਕੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਹੈ - ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਪੁਸ਼ਟੀ - ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਲੱਕ ਜੋੜਦਾ ਹੈ - ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਮਾਲਕ
ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ — ਅਦਾਲਤ — ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ — ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ —
ਕਦੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਨੂੰਨ 31 ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਆਈਏਆਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ
ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ
ਲਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ। ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ 31 ਦਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਉਸ ਦੇ
ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਮ ਢੰਗ ਅਤੇ
ਢੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ
ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰੈਸ ਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ
ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਬਾਰੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ
ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਢੰਗ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhwalia, J.)

ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਜੋ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉੱਥੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੂਰੇ ਕਨੂੰਨ 31 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇੰਨੀ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਧਿਆਨੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਹੋਰ। ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ 31 (2) - ਕਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ way ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ 'ਤੇ ਜਾਓ ਤਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੱਡਣ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਚਰਣ 'ਤੇ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਪੀਰੀਅਡ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣ ਲਈ ਇਸ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਨੁਸ਼ਖਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰਿੱਟ ਆਫ਼ ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਟਰਾਂਸਵਰਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਿੱਟ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਉਪਾਅ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਅਤੇ ਜੋਖਮ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਪੱਖ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤੰਤਾ ਵਧੇਗਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਧਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਬਣਾਉਣਾ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਜੂਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸੀਮਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ *attsomenegativefindingr egarding*; ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਪੀਰੀਅਡ ਦੇ ਦੌਰਾਨ *.egMdBij?They Probationr?* ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ। < ਜੇਕਰ ਉਹ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ<। ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਲਟ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਚਾਲ- ਚਲਣ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਨਾ ਤਾਂ ਦੰਡਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਲੰਕ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਇੰਨਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੱਸਣਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਾਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਮਾਰਕ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਬਕਾ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ ਨਹੀਂ ਹੈ . ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹੁੰਚਿਆ. ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ **ਸੂਚੀ** ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੰਮ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਵਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਵੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਸੰਕਲਪ ਇੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਧਾਰਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ; ਕਰਮਚਾਰੀ। .

'? f - -

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ? ਕੰਮ ਵਿੱਚ , ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਚੁੱਪ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਜਾਂ ਖਿੱਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 7 ਮਈ, 1975 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 17 ਮਈ, 1975 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਦੇ 4 ਮਾਰਚ, 1975 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 177 ਆਫ 1974 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੈਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਸਿਵਲ ਐਮ.ਆਈ.ਐਸ.ਸੀ. 1975 ਦਾ 1213 ਨੰ.

ਸਰਦਾਰ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸਮੁੰਦਰੀ, ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ, ਗੁਰੂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ uifder

ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਵੱਲੋਂ 4 ਮਾਰਚ, 1975 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 177 ਆਫ਼ 1974 ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਖਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਮੋਰੀਆ ।

ਬੀ.ਐਸ. ਸਿੰਘ, ਕੇ.ਜੀ. ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਮਿਸ ਵੀ. ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।
ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.- ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲਾ ਰੀੜ੍ਹ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ- ਕੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨ 31(2) ਦੀ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ, ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਜਾਂ ਅੱਖਰ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ?

(2) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਹੁਣ ਅਟੱਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਇਨਕਾਰ (16 ਜੂਨ, 1973 ਅਤੇ 13 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ) ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਕੱਤਰ ਸਪੋਰਟਸ (ਮਹਿਲਾ) ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ.

(3) ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦਾਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇਕਬਾਲ ਕੌਰ ਸੰਧੂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ * ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮਹਿਲਾ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਤੰਗ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਜ਼ਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਕੈਰੀਅਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਰੀਰਕ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਐਚ.ਡੀ., ਡਿਗਰੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਫੀ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਕੱਲੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(4) ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ 1972 ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 400—40—800—50—950 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ। 600 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਸਕੱਤਰ ਸਪੋਰਟਸ (ਮਹਿਲਾ) ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhwalia, J.)

IL, I(pp ^

(1976)1

ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਸ.ਸੰਧੂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ। 4 ਅਪ੍ਰੈਲ 1972 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਐਮ' ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਨਖਾਹ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 4 ਮਈ, 1972 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਐਨ') ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਨਖਾਹ ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕਰਨ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। 600 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲੇਵੀਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ 22 ਜੁਲਾਈ, 1972 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਤੰਬਰ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਅਗਲਾ ਸਸਕਾਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪੋਸਟ ਅਤੇ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। 640. ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ, ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨੌਕਰੀ ਤੱਕ ਮਾਪਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਹ 29 ਮਾਰਚ, 1973 ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ਾਖਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕੇਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ 21 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਅਨੁਸੂਚੀ RI/1, ਜੋ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, ਦਫ਼ਤਰ-ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਦਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦੇ ਹਨ। 16 ਜੂਨ, 1973 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੀ। ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਕਮਿਊਨੀਕੇਸ਼ਨ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਲੰਘੀ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਡਾਇਰੀ ਨੰ. 8170/R, ਮਿਤੀ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ, ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਨੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਨੋਟ ਦਰਜ ਕੀਤਾ: -

“ਡਾ. (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਇਕਬਾਲ ਕੌਰ ਸੰਧੂ 21 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਰਾਈ ਪੀਰੀਅਡ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ-

ਮਹਿਲਾ ਸਪੋਰਟਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਰਾਇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਹਿਲਾ ਖੇਡ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜੂਨ 1973 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ”

5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਭਰਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸਹੀ ਵੰਗ ਨਾਲ ਡਾਇਰਾਈਜ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਗਜ਼ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਮੁੜ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਮਹਿਲਾ ਖੇਡ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਨੋਟ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਕਾਰਜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਮਹਿਲਾ ਸਪੋਰਟਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਤਕਾਲੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ ਕੇ ਗਰੇਵਾਲ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਲਾਇਲਪੁਰ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਫਾਰ ਵੂਮੈਨ, ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਵੂਮੈਨ ਸਪੋਰਟਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਐਗਜ਼ੈਕਟਿਵ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ- ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੱਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਨੇ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ.ਕੇ.ਗਰੇਵਾਲ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।- ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-2/2, ਮਿਤੀ 2 ਮਈ, 1973 ਵਿੱਚ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(7) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ.ਕੇ.ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ 16 ਜੂਨ, 1973 ਦੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਏਜੰਡੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਅਨੁਬੰਧ 'ਡੀ-ਐਲ' ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਨੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬੋਰਡ, ਖੇਡ ਕਮੇਟੀ (ਮਹਿਲਾ) ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਈਆਂ। ਇਹ ਹੋਰ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ, ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਅਤੇ

ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਤਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਦਰਜੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਰਸਮੀ ਸੰਚਾਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 10 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੰਚਾਰ ਅਨੁਸੂਚੀ 'G/I' ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ^ ਅਨੇਕਚਰ 'F/II' ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੂ, ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ।

(8) The tipetitioner-respondent II ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ - ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਸਿੰਡੀਕੇਟ (ਅਨੈਕਸਰ 'D /I') ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੰਚਾਰ (ਅਨੈਕਸਰ 'G /I') ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਅਤੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਣਰੱਖਿਅਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਹੁਣ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਪ੍ਰੈਲ 1974 ਵਿਚ ਗੁਜਰਾਲ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਅਤੇ, ਇਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੁਜਰਾਲ, ਜੇ., ਨੇ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਦਰਜ ਕੀਤਾ: — MST.

“ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਸਿੰਡੀ ਕੇਟ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹਨ। ਇਸ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਅਤੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ 2 ਅਗਸਤ 1974 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਆਦਿ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ 5 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਨੋਟ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 'ਐਕਸ-ਐਲ' ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਪੈਰਾ-ਵਾਈਜ਼ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਪਤੇ ਵੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(9) 13 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 20 'ਤੇ ਕੇਸ

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhawaliala, J.)

11 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ. 16 ਜੂਨ, 1973 ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਅਤੇ 4 ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਬਾਰਾ ਗੁਜਰਾਲ, ਜੇ. ਅੱਗੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੈਨੇਟ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 9110 ਆਫ 1974 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ 'ਤੇ ਚੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ 29 ਜਨਵਰੀ, 1975 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਾਖਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:--

“ਰੈਗੀਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਈਸ-ਚੈਨ ਸੈਲਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਲਈ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦਾ ਨਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. 200।"

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, - 4 ਮਾਰਚ, 1975 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ *ਰਾਹੀਂ*, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 'ਡੀ/ਐਲ' ਅਤੇ 'ਜੀ/ਐਲ' ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਅਪੀਲ

(10) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਦੋ ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਲਾਸੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ, ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 31(2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਡੀ ਕੋਟ ਦੇ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਮਤੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਲੰਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੇਕਸ਼ਰ 'R/1' ਅਤੇ Annexure 'R-2/2' ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਅਲੀ ਸਨ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਘੋਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਦਰ, *ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੂਰ* ਬਨਾਮ *ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ* (1) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਫੀਲਡ ਵਿੱਚ ਹੈ। . ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਨੁਪਾਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉੱਚਤਮ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। *ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ)* ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਸਿਓਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੌਖ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 31 ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਕੇਸ

(1) 1972 S.L.R. 198.

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhawaliala, J.)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਅਸਥਾਈ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ (ਭਾਵ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ), ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ 'ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ' ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ, ਅਸੀਂ *ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(12) ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦਾ ਮੂਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕੇਸ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਤੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਚੈਨਲ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸੂਚੀ RI/1 ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਤੋਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਨੋਟਿੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦੀ ਮਹਿਲਾ ਸਪੋਰਟਸ ਕਮੇਟੀ¹ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੋਕੇ ਗਰੇਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਉਪ ਕੁਲਪਤੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, - ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-2 ਦੁਆਰਾ / 2 ਅਤੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ। 16 ਜੂਨ 1973 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਨੋਰਟਸ ਕਮ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਈ।

(13) ਹੁਣ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ 31(2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਸੀ। ਕੇਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੱਕਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਪਦਾਰਥਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਆਰ.ਐਲ./1 ਅਤੇ ਆਰ-2/2 ਇੱਕ ਸੁਚੱਜੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਨ। ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੈ: -

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ (ਅਨੇਕਸਰ ਆਰ.ਐਲ./1 ਅਤੇ ਆਰ-2/2) ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।"

(14) ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਅਤੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਸਮਝ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਧਾਰਨ ਉਪਾਅ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੂਲ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਉਪਾਅ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਖੁਦ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਇਹ ਦੁਰਲੱਭ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੁਢਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਫਿਰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਬੂਤ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਜਿਠ੍ਹਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਖੰਡਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗੀ। ਤੱਥ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰੀ ਖੋਜ

(15) *ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੀ ਸਰਕਾਰ (2) 5' ਦੱਤਾਤਰਾਯ ਮਾਨਕੁਰੇ* ਬਨਾਮ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਸਹੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ; ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ*, ਇਹ 'ਇਕੱਲੇ ਇਕਟਰਾਓ' ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕੱਲੇ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਸੰਖਿਪਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਜੋਖਮ ਭਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ: ਵੇਖੋ. \-ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ, ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ, - ਸਲਾਮਤੀ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜੋਖਮ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ 1 ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ R -1/1 ਅਤੇ R-2/2 ਦੇ ਮੂਲ ਨਾ ਤਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। Annexure R - 1/ 1 ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਨੋਟਿੰਗ ਅਤੇ ਸਕਿੱਤ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ, ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸ੍ਰੀ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਰਪੂਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸਮੁੰਦਰੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ Annexure R-2/2 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਹਿਲਾ ਸਪੋਰਟਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ ਕੇ ਗਰੇਵਾਲ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਹੇਠ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ 6 ਦੇ ਕਰੀਬ ਅਕਾਦਮੀਆਂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਸੀ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ' ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਜੋਖਮ.

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhawaliala, J.)

ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਨਿਰਮਿਤ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਜਿਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਾਰਣੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਪੱਖ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਤੌਰ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਉਪਾਅ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤੱਥ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫਸਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੋਹਰੀ ਸਬੂਤ ਆਦਿ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਨੁਬੰਧ RI/1 ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਅਤੇ ਆਰ-2/2 ਜਾਅਲੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(16) ਮਾਮਲਾ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਫੇਰਿਸ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਅਸਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ :-

“ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਗੁਣਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਘਟੀਆ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਡੀ ਨੌਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਜਿਊਰੀ ਦੁਆਰਾ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਲਤੀਆਂ, ਬੇਸ਼ਕ, ਨਹੀਂ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਰਿਕਾਰਡ ਗਲਤ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਾਂਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। Certiorari ਇੱਕ ਲਚਕਦਾਰ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਨਾ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਨਾ, ਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀਤਾ ਜਾਂ ਪੂਰਵ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋਲਣਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ।”

ਕਰੀਬ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਬੰਧਨਯੋਗ ਉਦਾਹਰਣ ਹਨ। ਹਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਾਮਥ ਬਨਾਮ ਸਈਅਦ ਅਹਿਮਦ ਈਸ਼ਾਉਏ (3) ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ: -

“ਅਦਾਲਤ 'ਸਰਟੀਓਰੀ' ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ। ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ

(3) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 233.

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗਲਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਗੋਦਰ ਨਾਥ ਬੋਟਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪਹਾੜੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (4) ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।”

ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਬਿਕਾ ਸਿੱਲੜ ਕੌ., ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਬੀ. ਭੱਟ ਅਤੇ ਐਸ. ਬੀ. ਭੱਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5), ਗਜੇਦਰਗੜਕਰ, ਜੇ., (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸੀ), ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਣਾ ਫਿਰ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ: -

"ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਤੇਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਗਲਤੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ, ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ।"

(17) ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਮਤਭੇਦ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਆਰ. ਵਰਮਾ ਵਿੱਚ - (6) ਪੋਰਕਗ੍ਰਾਫ (6) ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਣਾ: -

“ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸਬੂਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਣੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਵਿਵਾਦ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ।

- (4) ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 398
- (5) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 970
- (6) ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 882

ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਹਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (7) ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੌਸ ਮੁਹੰਮਦ (8) ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। : ਇੰਨਾ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਮਿਸਟਰ ਬੀ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਰਚੁਅਲ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਦੀ ਖੋਜ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀ, ਜੇ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(18) ApaiApartn ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ 1theLearned§ Si ਜੱਜ ਨੂੰ Annexure RI/1 ਅਤੇ R-2/2 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਗਿਣਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhwalia, J.)

ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ' ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ। Annexure R1/1 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ਾਖਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ 29 ਮਾਰਚ, 1973 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਉਕਤ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਦਫਤਰ ਦੇ ਨੋਟਿੰਗ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਚਿਪਕਾਏ। ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਸਮੇਂ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ 8170/ਆਰ. ਮਿਤੀ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973. ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਫਿਰ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸੁਤੰਤਰ ਨੋਟ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਮਹਿਲਾ ਖੇਡ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਰਾਇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1973 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਡਾਇਰੀ ਨੰ.

m ਹਾਸ਼ੀਏ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆਂ — — ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ o/4 ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
536/DR
ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਭਰਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁੜ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਇਕ ਨੋਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਆਪ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗੇ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਨੂੰ ਨੋਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਨੰਬਰ 1224/ਵੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਡਾਇਰਾਈਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਮਿਤੀ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ 1973 i (ਦੁਲਵ ਨੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ), ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ

(7) ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 529.

(8) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 1526

ਮਿਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ।

(19) ਲਰਨਲਰਨਡਜ਼ ਲਈ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ •ਐਪਲੋਟ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤਕਰਣ R -1/1 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਉਤਸੁਕ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਖੋਜ ਦੇ ਮੰਦੋਨਜ਼ਰ ਡੂੰਘੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਹਾਲ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ, ਮੈਨੀ ਪੁਲੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਓਵਰਰਾਈਟਿੰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨੰਬਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਆਮ ਕੋਰਸ. ਆਦਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-ਐਲ/1 ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣਾ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ (ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਲੇਖਕ ਜਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ)। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ, ਰਿਜ਼ਲਜ਼ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਲਾਭ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਘੜਿਆ ਹੋਇਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਆਮ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਡਾਇਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿੱਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਨੂੰ

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhawaliala, J.)

ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ R -1/1 ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(20) *IR^VILi* ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਨੁਬੰਧ R-2/2 ਲਈ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਇਕਵਚਨ ਯੋਗਤਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਅਨੁਸੂਚੀ R-2/2 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨ ਲਈ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਲਾਇਲਪੁਰ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਫਾਰ ਡੂਮੈਨ, ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲਾ ਖੇਡ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ.ਕੇ.ਗਰੇਵਾਲ, ਪ੍ਰਧਾਨ, ਮਿਸ ਕੇ. ਪਸਰੀਚਾ, ਮੀਤ-ਪ੍ਰਧਾਨ, ਮਿਸ ਐਸ.ਕੇ., ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਮਿਸ ਵੀ. ਆਨੰਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੋਠੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲ, ਨਾਥ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਸਨ

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhwalia, J.)

ਇਹ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ.ਕੇ.ਗਰੇਵਾਲ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਹਨ, ਜੋ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਵਿਧਿਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ.ਕੇ.ਗਰੇਵਾਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 16 ਜੂਨ 1973 ਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ D1 (ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਹਿਰ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਰਜ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।), ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜ਼ਿਕਰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ: -

“ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਡਾ. (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਆਈ ਕੇ ਸੰਧੂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬੋਰਡ ਸਪੋਰਟਸ ਕਮੇਟੀ (ਮਹਿਲਾ) ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਈਆਂ?”

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 16 ਜੂਨ, 1973 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸੂਚੀ R-2/2 ਸੀ ਜੋ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਘੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਨੁਬੰਧ 'D1. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ Anne xure R-2/2 ਦੀ ਠੋਸ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮਹਿਲਾ ਸਿੱਖਿਆ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ.ਕੇ.ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਲਫ਼ੀਆਂ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਾਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਵਰਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ.ਕੇ.ਗਰੇਵਾਲ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਫ਼ਾਰ ਵੂਮੈਨ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਵੀ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ। ਮਿਸ ਕੇ. ਪਸਰੀਚਾ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਕੰਨਿਆ ਮਹਾਂ ਵਿਦਿਆਲਿਆ, ਜਲੰਦਰ, ਮਿਸ. ਵੀ. ਆਨੰਦ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਹੰਸ ਰਾਜ ਮਹਿਲਾ ਮਹਾਂ ਵਿਦਿਆਲਿਆ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ, ਮਿਸ ਐਸ.ਕੇ.ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਲਾਇਲਪੁਰ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਫ਼ਾਰ ਵੂਮੈਨ ਸ. ਜਲੰਧਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲ.ਬੀ.ਨਾਥ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਰਾਮਗੜ੍ਹੀਆ ਕਾਲਜ ਆਫ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ, ਫਗਵਾੜਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਰ.ਐਲ ਸੇਠੀ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਡੀ.ਏ.ਵੀ ਕਾਲਜ ਆਫ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਫਾਰ ਵੂਮੈਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ। ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ 1973 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਬਾਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ.ਕੇ.ਗਰੇਵਾਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਰਾਏ। ਸਾਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ; ਜਾਂ t੧ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢੋ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ R-2/2 ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(21) ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ R-2/2 ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮਹਿਲਾ ਸਪੋਰਟਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਸਕੱਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਨੂੰ ਮਹਿਲਾ ਬੋਡ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਮੀਟਿੰਗ ਨਹੀਂ

ਬੁਲਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈ ਸੀ। . ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਿਲਾ ਖੇਡ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਸਮਝਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ। ਇਸ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ *ਐਡਹਾਕ ਸਲਾਹ* ਦੇ ਮੱਦਿਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਇੱਕ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਅਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇਕੇ ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬੁਲਾਇਆ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ R-2/2 ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(22) ਦੂਸਰਾ ਕਾਰਕ ਜੋ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਇਆ ਉਹ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਈ 1973 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। 640 ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਕਾਫ਼ੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਅਨੁਬੰਧ R-2/2 ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਲਾਉਡ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿਮੋਟ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਚਿਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ। 640 ਮਈ 1973 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਮੁੱਦਾ। 18 ਫਰਵਰੀ 1974 ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 17 ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਜੁਲਾਈ 1972 ਵਿਚ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਗਸਤ, 1972 ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ.ਕੇ. ਗਰੇਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਜਿਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ. ਰੁਪਏ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਲਈ ਬਕਾਇਆ 20 ਸਤੰਬਰ, 1972 ਨੂੰ 40. ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦਿੱਲੀ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਵਾਧਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਕੱਢ ਲਏ ਹੋਣਗੇ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ 640 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਥਾਂਵਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੁਢਲੀ ਤਨਖਾਹ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਮੁੜ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। 640 ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਫਾਰਸ਼ੀ ਨੋਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ: -

"ਜੇ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ 20 ਸਤੰਬਰ, 1972 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲੈਂਦੀ।"

ਦਫਤਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 640 ਉਸ ਦੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਈ 1973 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਧੂ ਤਨਖਾਹ 40 ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਵਾਧੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।

(23) ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਆਰਲੇ ਐਡ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ R-2/2 ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਘੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਲਈ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇਕੇ ਗਰੇਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਨਿਯਮਤਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਅੰਗਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਹਿਲਾ ਖੇਡ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ।

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhawalia, J.)

ਕਿਤੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਜੋ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਵਿਚਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਸਮੁੱਚਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬਜ਼ੀਤ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਨਿਯਮਤਤਾ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ D. 1 ਵਿੱਚ 16 ਜੂਨ, 1973 ਦੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਮਹਿਲਾ ਖੇਡ ਕਮੇਟੀ

(24) 6 ਮਾਰਚ, 1974 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਮਹਿਲਾ ਖੇਡ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ.ਕੇ.ਗਰੇਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੁਨਰ-ਜਵਾਬ ਵਾਲੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 19 ਅਤੇ 20 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਮਹਿਲਾ ਖੇਡ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 6 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਜਵਾਬ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ। 1974, ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਨੁਬੰਧ R.2/2 ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਜੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਧਮਾਕੇ ਵਜੋਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ.ਐਲ./1 ਅਤੇ ਆਰ. 2/2 ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ -ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਮੁਢਲੀਆਂ ਅਤੇ ਠੋਸ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਇੱਕ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੰਸਕਰਣ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਕੇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਜਵਾਬੀ ਧਮਾਕਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(25) ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਕੀ ਆਰ.ਐਲ./1 ਅਤੇ ਆਰ-2/2 ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਗਿਆਪਨ ਆਇਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਅਸਥਾਈ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਉਲਟ ਹਨ।

(26) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 31(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਹੈ

ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਇਹ ਖੋਜ ਅਨੁਸੂਚੀ RI/1 ਅਤੇ R.2/2 ਦੇ ਜਾਅਲੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਆਇ ਬਾਰੇ ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੋਨਾ-ਪੱਥਰ ਮਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ 31(2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਉੱਚ-ਢਾਂਚਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(27) ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ.ਐਲ./1 ਅਤੇ ਆਰ-2/2 ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਲੈਟ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ 31(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ

ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਮੈਸ਼ਨ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ 22 ਜੁਲਾਈ, 1972 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ 21 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ.ਐਲ./1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ 4 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਤੱਕ, ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਪੋਰਟਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 2 ਮਈ, 1973 ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-2/2 ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਉਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 16 ਜੂਨ, 1973 ਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-2/2 ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ। ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਡੀ. 1, ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਕਾਰਡ - ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਕੱਤਰ, ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ, ਨੇ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਵਿਸ਼ਾ ਆਇਆ। ਹਾਜ਼ਰ ਚੌਦਾਂ ਸਿੱਡੀਕਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਘੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਜੀਠੀਆ, ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ, ਉਪ ਕੁਲਪਤੀ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਨੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਮਤਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

(28) ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ, ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੂੰ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਤੱਕ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ। ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸਲਾਹ ਮੰਗੀ, ਅਰਥਾਤ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਖੇਡ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਯੋਗ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ 2 ਮਈ, 1973 ਨੂੰ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ.ਕੇ. ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਸਬੰਧਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਘੱਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜ ਸੀ। ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਉੱਘੇ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। 16 ਜੂਨ, 1973 ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਖਿੱਚੇ ਗਏ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਦੇਰੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਪੋਟੈਂਟ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ। com ਕਨੂੰਨ 31 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਰੀਸ ਪੈਕਟ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhawalía, J.)

ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(29) ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੂਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਕਨੂੰਨ 31(2) ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ। ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: -

"31. (2) ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਵਿਭਾਗ ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜੇਗਾ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਝਦਾਰੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਵਿਧਾਨ 31 ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਉਸਾਰੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਓਥੇ ਦੇ ਉਪ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾਵਾਂ

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhawal, J.)

ਇਸ ਦੇ, ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਸ਼ੱਲ' ਵਰਗੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇਸਦੇ ਫਰੇਮਵਰਕ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਅਜੀਬ ਕਨ ਟੈਕਸਟ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਐਚ.ਵੀ ਕਾਮਥ ਦੇ ਕੇਸ ਸੁਪਰਾ)। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ 31 ਉਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਡੀਲ ਗੇਟਡ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਟਾਈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ 31 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਿਰਫ ਉਲੰਘਣਾ ਹੀ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ con trary. - ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੁਢਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਲੋੜ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜੋ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਸਤੂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(30) J STATUTEV 31IL ਦੇ > 1 ਪੂਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਬਾਈ Al'sbird'sVeye-viewhough) Ws ਕਿ ਇਹ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਢੰਗਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ (ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ) 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਬਕਾ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਡਣ ਦੀ ਆਖਰੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਖਰੀ ਧਾਰਾ (4) ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੈ।

(31) ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ 31 ਪੈਟੈਂਟ ly ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ। ਜਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਣ ਲਈ। ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਮ ਢੰਗ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ - ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhawalia, J.)

(32) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਅਫਸਰ (ਜਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ) ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਉਦਾਹਰਨ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਜੇਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਅਫਸਰ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਸੈਡਰਲ ਵਿਧੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਕੋਈ ਅਦਾਰਾ ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਾਰੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਲੁੱਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਾਨਤਾ ਅਜੋਕੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ -ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਡਾ. ਐਮ.ਐਸ. ਸੰਧੂ ਉਸਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸਨ (ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਖੇਡ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਮਹਿਲਾ ਵਿੰਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਸਨ) ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਾਈਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਮੁਖੀ ਦੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ? ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ, ਜੋ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗਾ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅਸੰਗਤ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। *ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (9)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਲਈ ਫਿਟਨੈਸ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਬਾਰੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮਾਲਕ ਦੀ ਹੈ। ਅਹੁਦਾ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਜੋ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ 31. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਡੋਲ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲਾ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇੜੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਹੋਰ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhawalia, J.)

ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਅਤੇ ਆਸਾਨ ਮੋਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਸਕੇ ਅਤੇ (4) ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(33) ਥੀਓ ਰਿਪੋਰਟ 1 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਭੇਜਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਨੂੰਨ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਐਮ. ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਲਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲੈਣ ਲਈ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ 31 ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕੇ। 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ. ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 9 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਅਫਸਰ। ਕਾਨੂੰਨ 31 (2) ਦੂਜੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu, and others (Sandhawalia, J.)
ਇੱਕ ਪੂਰਕ. ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਿਰਮਾਣ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲੇਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤੱਕ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ.

(34) ਇਹ Ithisi then³ ਟਨ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ItUstatute² 31(2)IV ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ 4 ਵੇਂ ਜਾਂ 5 ਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਨੂੰਨ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਪੂਰਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ 4 ਤੋਂ 5 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗੀ? ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਫਰੇਮਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਰਿਪੋਰਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਣਸੁਖਾਵੇਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਡੈਸ ਪੈਚ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਦੇਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਅਣ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਜਾਦੂਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ? ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। *ਦ ਰੇਮਿੰਗਟਨ ਰੈਂਡ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਦਿ ਵਰਕਮੈਨ (10)* ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਹਰ ਸਾਲਸੀ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ। ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਰੇਕ ਅਵਾਰਡ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

"ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 17(1) ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੇਵਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਨੁਸਖਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਲੰਘਣਾ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(35) ਫਿਰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ 31 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇਰ ਨਾਲ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰੈਸ ਕ੍ਰਿਬਡ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵੱਡੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਫਰੇਮਰਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਸੂਚਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਉਪਾਧਿਆ, (11), ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ, ਜੇ., (ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਵਜੋਂ) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ: -

* * *, ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਨਤੀਜੇ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ”

ਰੋਮਿੰਗਟਨ ਰੈਂਡ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ: -

"ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ."

(36) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ 31 (2) ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ,

ਇਸ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ-ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਰਗੀ ਵੱਡੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਆਦਰਸ਼ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਡਰਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਜਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਕੰਟਰੋਲ ਟ੍ਰੇਲਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਰ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਮਿਸਟਰ ਬੀ. ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦੂਰੋਂ ਵੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਪੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਨਾ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਭੇਜਣ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੱਖਪਾਤ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹੈ।

(37) ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨ 31 (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਉੱਤੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਬੰਧ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ (ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ), ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(38) ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਖੋਜਾਂ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ: -

“ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਕਲੰਕ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣੀ ਪਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ

ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖੇ ਗਏ ਦੋ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ੱਠਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬ ਵਾਲੇ ਡੈੱਟ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਲੰਕ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇਕੋ-ਇਕ ਤੱਥ ਆਧਾਰਿਤ (ਅਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਡੀ. 1) ਵਿਚ ਦਰਜ ਸਿੱਫੀ ਕੈਟ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਗੁਪਤ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਬੰਧ G. 1 ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhawalia, J.)

ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਡੀਕੋਟ ਨੇ 16 ਜੂਨ, 1973 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਸੈਕਟਰੀ ਟੈਰੀ ਸਪੋਰਟਸ (ਮਹਿਲਾ) ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।” ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਥੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ 31 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। :-

“ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀ ਹੈ। ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।”

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਆਦੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। satis ਫੈਕਟਰੀ. ਜੇਕਰ ਕਨੂੰਨ 31 ਦੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ (ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ) ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖੋਜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕਲੰਕ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ

ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਦਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਦੀਆਂ ਸਾਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਲੰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(39) *Leaving*-(ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) *stof usstatutea 31leaside for anmom* ਅਸੀਂ ਬਰਾਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਮੁਢਲਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਪੀਰੀਅਡ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ।

ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ ਜੇ ਕੋਈ ਉਲਟ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੰਡ ਜਾਂ ਕਲੰਕ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਾ, ਇਸ ਲਈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਖੰਡੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਸੱਚ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਇੰਨਾ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਾਪਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ, ਮਾਲਕ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ, ਅੰਕ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਬਾਈਡਿੰਗ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। VZe ਪਹਿਲਾਂ *ਯੂਨੀਅਨ ਓਜੇ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਐਸ. ਢਾਬਾ* (12) ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਕੇਸ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਕਾਫੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਕਲਾਸ II ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੀਲਡ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ *ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸੰਬੰਧਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 'ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਅਯੋਗ' ਸ਼ਬਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਲੰਕਵਾਦੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਿਰਫ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ।

(40) ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਿਚਾਰ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(12) 1969 ਐਸਐਲਆਰ 442,

~

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬਨਾਮ ਡਾ. (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਇਕਬਾਲ ਕੌਰ ਸੰਧੂ,

anc ਹੋਰ (ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.)

ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਾਰਸ਼ਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਅਨੁਬੰਧ R2/2 ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਬੇਡ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੇ 6 ਜਾਂ 7 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਰਾਇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਦੀ ਰਾਇ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇਕਮਤ ਸਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ -ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ.ਕੇ.ਗਰੇਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਬਤੌਰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 7 ਜਾਂ 8 ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰਾਏ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਫੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਜੋ ਕਾਫੀ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ।

(41) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਆਦਿ ਨੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸੈਟਿਸ ਫੈਕਟਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਰਥਹੀਣ ਸਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਾਢੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਖੋਜ

ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦਰਅਸਲ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਕਾ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਸੂਬਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਇਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ *ਸੂਚੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੰਮ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ*

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhawal, J.)

ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ, ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜ ਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਪੂਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮਾਲਕ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਚਾਹਤ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਨਾਵਲ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਵੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ।

(42) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਲੰਕ ਦੀ ਖਿਚੂਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਦੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਿਰਫ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਉਪਜੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕਲੰਕ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖੋਜ 'ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਅਕਾਦਮਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(43) ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਾਨੂੰ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਹਾਂ

ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਤਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਸਿਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਦੂਰੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਮੁਢਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੰਡਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੈਕਸਿਮ ਅੰਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(44) ਦੂਜਾ, ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ 31 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼2 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ :

“.. ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਹੁਣ ਇਹ ਤੈਅਸ਼ੁਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਰੀਰਿਕ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹਨ , ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ - ਮਾਨਸਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੱਕ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਚੁੱਪ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਜਾਂ ਖਿੱਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ 31 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦਾ ਉੱਪਰ-ਉਤਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹਿੱਸਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜੇ ਉਸ

ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਨੂੰਨ 31 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ

ਵਿਵਸਥਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ -
ਯੂਨੀਅਨ ਓਜੇ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਜੇਐਨ ਸਿਨਹਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (13) ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

"ਪਰ, ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ" ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪੜ੍ਹੋ।"

ਤੀਜਾ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਅਮਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 311 (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਰਿਹਾਇਕ ਪੈਡਿਟ ਵੀ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(45) ਆਖਰੀ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ. ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪੇਟੈਂਟ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ 1974 ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

(13) ਏਆਈਆਰ 1971 ਐਸਸੀ 40.

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਮ.ਐਸ. ਗੁਜਰਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਜੇ ਕਿ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੰਡੀ ਕੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਗਰਮ ਅਤੇ ਠੰਡਾ ਉਡਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਕੈਲ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਲਈ. ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ 13 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਗਸਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਵੱਡੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhawal, J.)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 5 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪੜਚੋਲ ਲਈ, ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤੱਥਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ 'ਤੇ ਪੈਰਾ-ਵਾਈਜ਼ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਹਰੇਕ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਉੱਘੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। *ter* ਨੂੰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਦਿ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਜੇਕਰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ (ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਵਸਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ), ਤਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(4?6) ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਡ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਖੋਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ -ਜਵਾਬਕਰਤਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਲੰਕ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

**Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhawalia, J.)**

ਉਲੰਘਣਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(47) ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਸਖਤ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆਰਥੀ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪਾਦਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਖੋਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕਤਾ ਹੈ:

“ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਮਤੇ, ਅਨੁਬੰਧ 'ਡੀ-ਐਲ' ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ 16 ਜੂਨ, 1973 ਅਤੇ 13 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 1974, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੀ ਰਬੜ ਦੀ ਮੋਹਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਬਹੁਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਚਾਰੂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਰਬੜ ਦੀ ਮੋਹਰ, ਦਰਅਸਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਟੈਟ ਟਿਊਟਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ --ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਤੋਂ ਉੱਤਮਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਇਸ ਬਾਡੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮਾਲੀਏ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਸਿਰਫ ਸੈਨੇਟ ਤੋਂ ਮਾਮੂਲੀ ਨੀਵੇਂਪਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉਚਿਤ ਉੱਘੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਬੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਟਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧੀਨਤਾ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕੋਈ ਸੰਕੋਤ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਉਂ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ 16 ਜੂਨ, 1973 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਸਿਨ ਡਿਕੇਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਡੀਪੀ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ।

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhawal, J.)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ । ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਸੀ।

(48) ਸਿੰਗਲ ਜੱਜਵੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਖੇਪ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 13 ਅਕਤੂਬਰ 1974 ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਵੀ, ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਕੁਤਾਹੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ (ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ) ਅਸਥਿਰ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ 13 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਹੈ।, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਰਥਕ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਕੋਲ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ 13 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਪੂਰੇ 4 ਘੰਟੇ ਲਈ ਰੱਖੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ 157 ਆਈਟਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣ- ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਈਟਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਤਸੁਕ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 20 ਸਮੇਤ ਹਰੇਕ ਆਈਟਮ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਮਿੰਟ ਹੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਗਣਨਾ ਦਾ ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਢੰਗ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ 157 ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ- ਵਿਵਾਦਤ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ। . ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਮਿੰਟ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚਲੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਆਈਟਮ ਵਜੋਂ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ 1 ਜੋ ਇਸ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ, ਨੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਜੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਤੋਂ ਹਟ ਗਈ ਸੀ ਏਜੰਡੇ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਆਈਟਮਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੀਟਿੰਗ ਜੋ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਤੇ ਨੰ: 20 ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਧੂ ਦੀ 5 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹਰੇਕ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ - ਡੈਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੰਮੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ.ਕੇ.ਗਰੇਵਾਲ, ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਖੇਡ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚਰਚਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ. ਇਸ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗਰੇਵਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਬਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੋਂ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 16 ਜੂਨ, 1973 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਖਿਆ

ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ 4 ਘੰਟੇ ਲੱਗ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਰਟ ਆਫ ਰਿਕਾਰਡ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਿਆਂਇਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ / ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਆਈਟਮ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ-ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਵਿੱਸ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਜਾਂ

ਉਹ ਢੰਗ ਅਤੇ ਢੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ $t > L_e$ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਵਰਗੀਆਂ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਉੱਚ-ਪਾਵਰ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਲੋੜੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ। ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੁਝ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਨਿਵਾਰਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੋਰਮ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ (ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਚਾਰੂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ।

(49) ਐਸਆਈਓਬਜ਼ਰਵੇਜ਼ਨਸ ਦੇ ਸਿਲਸਿਲੇ ਦਾ ਆਖਰੀ ਆਖਰੀ 1, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਤ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਤੱਥ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਇਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਅਣਗੌਂਧਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅੱਧ-ਮਨੁੱਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਦੇ ਗੁਜਰਾਲ, ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਆਦਿ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਸਿੰਡੀਕੇਟ, 13 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਾਲ-ਮਾਲ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੀਕਾਰਡਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਗਲਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਚਮਕਦਾਰ ਕਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਤੋਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਕੋਈ ਤੱਥਹੀਣ ਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ

Guru Nanak University, Amritsar v. Dr. (Mrs.) Iqbal Kaur Sandhu,
and others (Sandhawalia, J.)

ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਕਿ ਗੈਰ-ਚਾਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ। ਵਾਈਸ-ਚੈਨ ਸੈਲਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ 1975 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 1213 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਖਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(50) ਲਈ 1 ਲਗਭਗ ਅੱਪੋ-ਸੈਟਰੀਅਨ ਓਰੀਮੈਰੇਟ 1 ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗਵਾਹ ਹੈ। *ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਤਾਜ (14)* ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਰਸਨ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ *ਸਰਦਾਰ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਕੰਗ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (15)* ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਾਹਕ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਓਪੋਰਟਨਿਟੀਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ-ਕਥਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਖਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸੀਮਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕੂਲਰਲਵ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਹਲਵਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। T¹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੈ, *ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (16)* ਵਿੱਚ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੇਟ ਬੈਚ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।) .

“ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡੈਫਿਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਧੋਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸਖਤੀ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

- (14) ਏਆਈਆਰ 1925 ਲਾਹੌਰ 392
- (15) ਏਆਈਆਰ 1959 ਪੀ.ਬੀ. 211.
- (16) (1973) 75 PLR 374,

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ
(ਪੱਤਰ, ਜ.)

-(ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ

ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।”

(51) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਟ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰਾ ਇਨਸਾਫ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਵਲ ਮਿਕਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। 1975 ਦੇ ਨੰਬਰ 1213 ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(52) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਲੇਟ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਆਰ. ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਸੀ. ਜੇ. ਪੀ. ਐਸ. ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ, ਜੇ. ਜੇ.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਆਈ

ਬਨਾਮ

ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ, -

ਜਵਾਬਦੇਹ.

--

*

ਆਈ

1975 ਦਾ CW 4609.

1 ਦਸੰਬਰ 1975

ਹਿੰਦੂ, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ (1956 ਦਾ XXX)— ਧਾਰਾ 2, 4, 6 ਅਤੇ 30— ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ—ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ—ਹਿੰਦੂ ਅਜਿਹੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ—ਕੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ—ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ—ਕੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ (V of 1953)- ਧਾਰਾ 30(b)-ਗਲਤ ਨਿਆਇਕ ਫੈਸਲਾ—ਕੀ ਧਾਰਾ 59(b) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਜਾਣਕਾਰੀ" ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।